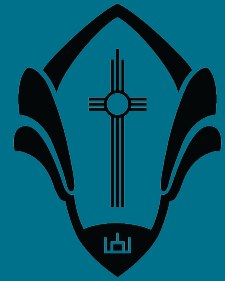

ŠAAT VIENYBĖS RYŠIAI

ATEITININKAI

Pagerbti Ateitininkų federacijos 110-uosius veiklos metus, Lietuvos Respublikos Seimas paskelbė 2020-uosius Ateitininkų metais:

„Šiai sukakčiai paminėti, atkreipti visuomenės dėmesį į svarbų ateitininkų istorinį indėlį atkuriant ir puoselėjant Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, išsaugant lietuviybę, 2020-ieji paskelbti Ateitininkų metais“.

Atšvęsti tuos metus buvo pasirinkti ateitininko kun. Arvydo Žygo žodžiai „ateikite kurti“. Tie žodžiai kvietė dalintis savo talentais ir didinti kultūros ir kūrybiškumo svarbą savo visuomenėje. Daug įvairios veiklos buvo suorganizuota atšvęsti gražų jubiliejų.

2020 m. prasidėjo kaip ir visi nauji metai – pilni džiaugsmo, veiklos ir vilties. Kovo mėnesį viskas staiga sustojo. Buvo įvestas karantinas. Bažnyčiose uždraudė melstis. Uždarė mokyklas ir verslo centrus. Žmonės turėjo likti namuose. Tie, kurie išdrįso išeiti iš namų, galėjo nusipirkti maisto, šnapso arba ginklų. Galėjai eiti išsitatuiruoti, bet negalėjai apsikirpti plaukų. Pasaulis sustojo.

Bet gamtos reiškinių negali sustabdyti jokia valdžia. Žmonės toliau gimė ir mirė. Tad reikėjo suprasti ir išmokti, kaip prisitaikyti prie kitokio gyvenimo.

Toks ir šio žiniaraščio tikslas. ŠAAT nori susisiekti su ateitininkais. Dar negalime susitikti, bet norime jus pasiekti. Dar negalime ištiesti ranką, apkabinti, bet galime pasidalinti mūsų ateitininkiška dvasia vieni su kitais.

Mūsų ateitininkijai jau 111-ka metų. Ateitininkų žurnalui sueina 110 metų. Toliau pildome a.a. kun. Arvydo Žygo žodžius: „Ateikite kurti... ne dėl savęs, ne dėl kito žmogaus, bet ateikite dėl Kristaus.“

Grasilda Reinytė

*Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!
Kristus prisikėlė!*

Pildome toliau a.a. kun. Arvydo Žygo žodžius: „Ateikite kurti... ne dėl savęs, ne dėl kito žmogaus, bet ateikite dėl Kristaus“.

Ateikite visi, kas tik norite.
Ateikite tikintys ir netikintys, atradę ir ieškantys.
Ateikite nusivylę, pilni skausmo.
Ateikite ir niekada skausmo nematę.
Ateikite kadaisė persekioji, pažeminti už tikėjimą.
Ateikite kadaisė persekiojė ir pažeminę kitus.
Bet ateikite dirbti, mokytis, mąstyti.
Ateikite kurti, o ne griauti.
Ateikite tarnauti, o ne valdyti.
Ateikite gauti, bet mokykitės duoti.
Ateikite klausti, bet mokykitės klausyti.
Ateikite kalbėti, bet mokykitės išgirsti.
Ateikite pasiguosti, bet mokykitės paguosti.
Ateikite ieškodami supratimo, bet mokykitės suprasti.
Ateikite tam, kad jums labai reikia šios bendruomenės ir būkite čia kai kitiems jūsų reikės.
Ateikite, nes čia gera, bet padarykite, kad būtų dar geriau.
Ateikite visi.
Ateikite iš visur, kur buvote.
Studijuokime, diskutuokime, mąstykime, tobulinkimės, melskimės, tarnaukime, mirkime sau ir dalinkimės šiais Dievo dovanotais laimėjimais, kurie ateis iš mūsų darbo, kad tauta galėtų prisikelti.
Bet virš visko ateikite ne dėl savęs, ne dėl kito žmogaus, bet ateikite dėl Kristaus.
Tai yra vienintelė prasmė.
Tai yra sunkiausiai suprantamas, sunkiausiai pasiekiamas, bet vienintelis kelias.

PIRMININKO ŽODIS

Darius Polikaitis

Mieli mūsų sąjūdžio broliai ir sesės Šiaurės Amerikoje,
Garbė Kristui!

Sveikinu Jus su Kristaus Prisikėlimu ir džiaugiuosi suteikta proga į Jus prabilti šiame pirmame 2021 metų Šiaurės Amerikos ateitininkų tarybos žiniaraštyje! Prieš metus pradėjau savo velykinį sveikinimą Jums šiais žodžiais: „Šiais metais sutinkame šv. Velykas kitaip negu būtume norėję...“. Turiu prisipažinti, kad tuo metu nesitikėjau, kad pandemija taip ilgai užsitęs. Esame daug pergyvenę per paskutiniuosius metus. Pandemija išryškino ir geriausias, ir blogiausias žmonių savybes. Viena vertus, stebimės ir gėrimės kaip kūrybingai žmonės prižiūri ir palaiko vieni kitus. Pavyzdžiui, mane kaip chorvedį, sujaudino karantinuotų italų dainavimas iš savo butų balkonų – atrodė, lyg visas miestas skambėjo!

Antra vertus, galiu drąsiai teigti, kad per savo gyvenimą niekad nesu patyręs tokio visuomenės susiskaldymo, kokį matau šiandien. Atrodo, kad esame praradę gebėjimą diskutuoti ir dalintis nuomonių skirtumais be priekaištavimo, įžeidimų ir asmeniškumų, ypač socialiniuose tinkluose.

Neseniai, peržiūrėdamas Šiaurės Amerikos studentų ateitininkų sąjungos naująją įžodžio programą (kuri, beje yra puiki!), vėl perskaičiau Antano Maceinos 1949 metų straipsnį „Kas yra ateitininkas“. Štai kas patraukė mano dėmesį:

„Būti kataliku, tuo labiau būti ateitininku, reiškia ne tik eiti Mišių ir išpažinties, ne tik kalbėti kasdienines maldas, bet ir gyventi visiškai kitaip, negu aplinkui mus gyvena supagonėjusi minia. Būti ateitininku reiškia giliai suprasti, dar daugiau pajauti ir galiausiai vykdyti Kristaus paskelbtą meilės dėsni, kurio pasaulis šiandien neturi ir dėl kurio stokos žemė jau baigia virsti pragaru. Ateitininkija yra pašaukta atgaivinti šį meilės dėsni ir vykdyti meilės darbus. Vien tik teisingumo mums neužtenka, nes ir kiekvienas padorus stabmeldis yra teisingas. Mūsų gyvenime reikia meilės pareigos; reikia geradarybės ir pasigelbėjimo dvasios; reikia, kad artimo meilė virstų Dievo meilės išraiška, nes kitaip mes būsime melagiai: sakysime, jog mylime Dievą, kurio nematome, o nemylėsime artimo, kurį matome...“

OMNIA INSTAURARE IN CHRISTO

VISA ATNAUJINTI KRISTUJE

VIEN TIK TEISINGUMO MUMS NEUŽTENKA,
NES IR KIEKVIENAS PADORUS STABMELDIS
YRA TEISINGAS.

Tai paskaičius teko savęs paklausti, ar mums kartais ne per daug rūpi būti „teisingais“? O gal būtų protingiau ir krikščioniškiau palaukti palankesnio, ramesnio momento išdėstyti savo poziciją? Neteigiu, kad reikėtų kompromituoti savo idealus. Bet ar nuolat gindami savo pozicijas nepraleidžiame progų užmegzti gilesnio ryšio su artimu, iš jo pasimokyti, jį patraukti ne savo argumentais, o savo atvirumu jo rūpesčiams ir nuomonėms? Be abejo, čia reikia melstis išminties, kad būtumėm ir ištikimi idealui, ir atviri žmogui. Bet visuose mūsų ryšiuose tegul Kristaus paskelbtas meilės dėsnis būna mums kelrodis.

Praeitų metų gruodžio 6 d. įvyko Šiaurės Amerikos ateitininkų metinis susirinkimas, kurio metu buvo išrinkti penki nauji tarybos nariai: Vainis Aleksa, Jonas Beleckas, Indrė Čuplinskas, Rima Idzelis Brandes ir Viktoras Nakas. Jie jungiasi prie taryboje savo kadencijas tęsiančių narių: Ritos Bureikaitės-Kaufmann, Dainos Čyvienės, Marijos Čyvaitės, Rimos Girniuvienės, Algirdo Lukoševičiaus, Dariaus Polikaičio, Grasildos Reinytės-Petkienės ir Vytauto Sužiedėlio. Taip pat džiaugiamės, kad Eligijus Sužiedėlis, baigęs dvi kadencijas, sutiko pratęsti savo tarnystę pereinamajame laikotarpyje dalinantis pareigomis su nauju tarybos išdininku Jonu Belecku.

Dabartinėje taryboje sumanymų yra tikrai nemažai, tad esame pasiskirstę į darbo grupes. Kai kuriais atvejais darbo grupėse dalyvauja ir pašaliniai žmonės, ekspertai vienoje arba kitoje srityje. Tokiu būdu yra vykdomi įvairūs projektai, pvz. išėivijoje išleistų „Ateities“ numerių suskaitmeninimas, išėivijos ateitininkų istorijos paruošimas, organizacijos narių sarašų tvarkymas ir virtualių paskaitų ciklas. Jums pranešime apie šių ir kitų darbų stovį bei rezultatus. Prašome sekite mūsų internetinę svetainę ateitis.org, Šiaurės Amerikos ateitininkų „Facebook“ puslapį ir „Draugo“ „Iš ateitininkų gyvenimo“ skyrių.

Taip pat noriu pakviesti visus prisidėti prie Šiaurės Amerikos ateitininkų šventės! Dėl pandemijos ji buvo perkelta į šių metų JAV Padėkos dienos savaitgalį – lapkričio 26-28 d. Lemonte. Daugiau informacijos apie akademinę, dvasinę ir kultūrinę programą pradėsime skelbti sekančių kelių mėnesių bėgyje.

Prisiminkime, kad Kristaus Prisikėlimas suteikia viltį, kad viskas bus gerai. Kristus mus labai myli, mumis rūpinasi ir nuolatos yra šalia.

Siekime „Visa atnaujinti Kristuje!“

ŠIAURĖS AMERIKOS ATEITININKŲ TARYBA

VAINIS ALEKSA
ČIKAGA

JONAS BELECKAS
INDIANAPOLIS

RIMA IDZELYTĖ BRANDES
ŠIAURĖS KAROLINA

INDRĖ ČUPLINSKAITĖ
EDMONTONAS, KANADA

MARIJA ČYVAITĖ
ČIKAGA

DAINA ČYVIENĖ
ČIKAGA

RIMA GIRNIUVIENĖ
BOSTONAS

RITA BUREIKAITĖ KAUFMANN
ČIKAGA

ALGIRDAS LUKOSEVIČIUS
NIUJORKAS

VIKTORAS NAKAS
VAŠINGTONAS, DC

GRASILDA REINYTĖ-PETKIENĖ
ČIKAGA

DARIUS POLIKAITIS
ČIKAGA

VYTAUTAS SUŽIEDELIS
BROKTONAS

JAS VIRTUALŪS SUSIRINKIMAI

Gražus ateitininkų šūkis „Ateikite kurti“, paskelbtas 2020 metais – Ateitininkų metais, įkvėpė visus mažus ir didelius toliau kurti, ir nenustoti veikti, ypač pandemijos metu, kai taip pasigendame ateitininkų veiklai įprastos bendrystės, juoko, stovyklų ir švenčių. Šiaurės Amerikos Jaunučių sąjunga 2020 m., pasitelkę bendrą kūrybiškumą, tęsia gražią veiklą, suburdami jaunučius iš visų Amerikos kampelių.

Jaunučių mažesnės bei didesnės kuopos susijungė į vieną bendrą virtualią kuopą, kurioje darniai veikia jau nuo pat praėjusių metų rudens. 2020 m. spalio mėnesį JAS pirmininkė Rita Bieliauskienė su vadove Nerija Čuplinskaitė bei kitais moksleiviais ir studentais pravedė pirmą bendrą susirinkimą su visais jaunučiais. Visiems buvo gera išvysti vienas kitą po ilgos pertraukos bei pasidalinti savo išpūdžiais.

Bendra JAS virtuali kuopa, suskirsty-

ta į būrelius pagal amžių, kas mėnesį susirenka nuotoliniu būdu. 6-7 klasės mergaičių kuopoje yra užsiregistravę apie 20 jaunučių iš įvairių Amerikos kampelių. Tai – ateitininkės iš Čikagos, Detroito, Niujorko, Klivlando ir Kalifornijos, kurioms vadovauja Gabija Šlūtaitė (studentė), Ieva Tarasovaitė (studentė), Jūratė Žukauskienė (sendraugė) ir Alda Polikaitienė (sendraugė).

Kaip paprastai veikia virtualus JAS būrelis?

Geras pavyzdys buvo žaidimas „Kahoot“, kurį pravedė Jūratė Žukauskienė. Jis buvo skirtas ateitininkų žinioms gilinti ir paremtas penkiais ateitininkijos principais, vyko šauni viktorina, po kurios sekė mankšta bei rankdarbiai. Vadovės Gabija ir Ieva puikiai pravedė „Scribble.io“ (greitojo piešimo) žaidimą, po kurio sekė yoga ir meditacija kaip puiki atgaiva po intensyvaus žaidimo.

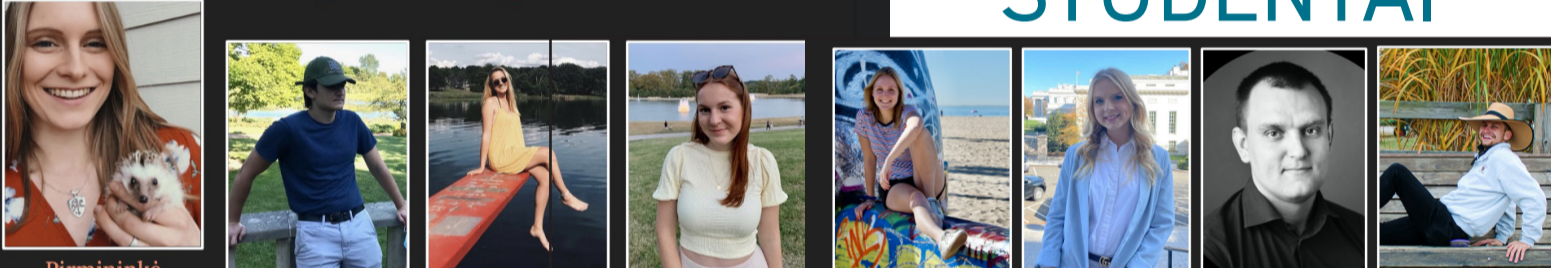
Keletas jaunučių šeimų iš Čikagos

paruošė arti 6000 Matulaičio misijos kalėdinių plotkelių platinimui tikintiesiems (dėl esamos pandemijos nebuvo sąlygų sukviesti didesnį būrelį). Šaunus jaunučių projektas Kalėdų proga buvo kalėdinis video, kuriame dalyvavo visi, kas atsiuntė vaizdajuostę savo vadovėms. Buvo gera matyti, kad galime būti drauge, nors ir esame toli nuo vienas kito.

Elena Harris savo būrelio suėjime pristatė ir mokė gestų kalbos. Dalyviai gestų kalba išmoko giesmę „Tyli naktis“. Ilona Didžbaliė ir Viviana Didžbalytė pravedė saldžią kepimo pamoką, kurios metu jaunutės išmoko gaminti „cake pops“.

Kovo mėnuo paskelbtas savanorystės mėnesiu. Jaunutės važiavo į „Feed My Starving Children“ organizaciją ir padėjo pakuoti maisto siuntinius, skirtus badaujantiems žmonėms įvairiose pasaulio šalyse.

Nauja Valdyba!

Pirmininkė Nerija Čuplinskaitė	Gilius Aleksa	Monika Paškauskaitė	Marisa Sadauskaitė	Ūla Lapkutė	Gabija Petrulytė	Rimas Barškėtis	Vincas Rušėnas
--------------------------------------	------------------	------------------------	-----------------------	----------------	---------------------	--------------------	-------------------

STUDENTAI

Studentai praveda naują įžodžio programą, kurioje raginama giliau pamąstyti apie Ateitininkų sąjungos pagrindus. Planuojama ir ateityje naudotis „Zoom“ platforma, kad daugiau studentų iš tolimesnių vietovių galėtų dalyvauti. Pasiilgome gyvo bendravimo ir laukiame, kada galėsime vėl susitikti!

Nerija Čuplinskaitė, *pirmininkė*

Rimas Barškėtis ir Monika Paškauskaitė, *iždininkai*

Marisa Sadauskaitė ir Gilius Aleksa, *įžodžio globėjai*

Ūla Lapkutė ir Gabija Petrulytė, *bendravimo ir komunikacijos pirmininkai*

Vincas Rušėnas, *virėjas*

PENKI ATEITININKŲ PRINCIPAI

- Katalikiškumas. Ateitininkas turi būti geras katalikas, turi stengtis gyventi taip, kaip Bažnyčia moko.
- Tautiškumas. Ateitininkas turi būti geru lietuviu. Jis turi ne tik mylėti Lietuvą, bet kalbėti lietuviškai, pažinti Lietuvos istoriją ir dirbti dėl Lietuvos.
- Šeimyniškumas. Ateitininkas turi būti geras šeimos narys. Jis turi gerbti savo tėvus, turi stengtis jų klausyti, jiems padėti. Jis turi mylėti savo brolius ir seseris.
- Visuomeniškumas. Ateitininkas turi suprasti, kad jis yra visuomenės narys. Jis turi jausti atsakomybę už kitus, žiūrėti visų bendro gėrio, ir turi gerbti kitų teises ir laisvę.
- Intelligentiškumas. Ateitininkas turi siekti aukštų idealų. Jis turi mokytis, turi skaityti, domėtis daugeliu dalykų. Jis turi stengtis išugdyti stiprų charakterį.

MOKSLEIVIAI

LUKAS STANKUS

TADAS STANKUS

Dvyniai broliai Lukas ir Tadas Stankai yra Čikagos Kun. Alfonso Lipniūno-prez. Aleksandro Stulginskio kuopos pirmininkai. Jie pasakoja, kaip dėl pandemijos pasikeitė šių metų kuopos veikla.

BROLIAI VADOVAI

Mes, Lukas ir Tadas, vadovaujame Kun. Lipniūno-prezidento Aleksandro Stulginskio Čikagos moksleivių ateitininkų kuopai. Dėl pandemijos buvo išskirtini metai. Surengta tik viena dviračių iškyla, o visi kiti susirinkimai vyko per „Zoom“. Nors ir virtualiai, norėjome palaikyti ryšį su kitais moksleiviais.

Vadovauti kuopai mus pakvietė valdyba. Pastebėjo, kad mes vis dalyvaudavome ir prisidėdavome prie ruošos. Supratome, kiek daug darbo ir kūrybingumo reikia paruošti ir praveisti susirinkimus, bet buvome pasiryžę.

Buvome pasiryžę praveisti sėkmingus susirinkimus, kurie būtų įdomūs moksleiviams. Jautėme, kad labai svarbu pristatyti geras temas, kad galėtume kažką išmokti, bet, tuo

pačiu, kad būtų smagu pabūti kartu. Kai pradėjome vadovauti, pastebėjome, kad mes patys daugiausia kalbame. Supratome, jog geriau leisti kalbėti kitiems, kad visi jaustųsi patogiai dalindamiesi savo mintimis ir keldami klausimus. Taip pat matėme, kad mes ir patys galime mokytis iš kitų.

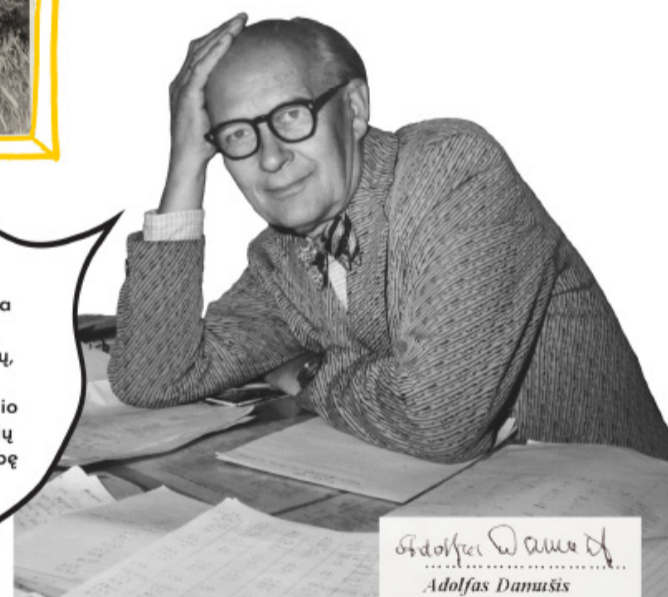
Esame labai laimingi ir dėkingi, kad turėjome progą vadovauti. Mums gal buvo lengviau negu kitiems, nes mes dvynukai ir gyvename tame pačiame name. Kartais mūsų nuomonės skyrėsi, bet buvo labai gera ir lengva vienam su kitu pasitarti. Kai mūsų nuomonės labai smarkiai išsiskirdavo, įtraukdavome kitus valdybos narius ir visada užbaigdavome gražiai.

Nuo ateinančių metų mes būsime studentai ir perduosime vadovavimo pareigas kitiems. O ko mes linkime naujai vadovybei?

Linkime, kad greitai susirinkimai vyktų „gyvai“.

Ateitininkų sąjūdžio pagrindinis uždavinys yra išugdyti daugiau krikščioniškųjų asmenybių, kurios savo veikloje vadovautųsi Tiesos ir Gėrio įstatymu, neturėtų žmonių baimės, jaustų atsakomybę tikrai prieš Dievą.

Adolfas Danušis

MAS Centro valdyba dirba komiteto modeliu. Pareigos tokios:
Mantas Kisielius, *stovyklų ir kursų registracija, MAS žodžio klausimai*;
Viktutė Siliūnienė, *spauda ir stovyklos klausimai*;
Daina Polikaitytė, *moksleivių kuopos ir „Zoom“ susitikimų vadovė*;
Viktutė Tijiūnėlienė, *kursų klausimai ir ryšininkė su Dainava*;
Rimas Barškėtis, *finansai ir ryšininkas su ŠAAT*;
Renata Stankienė, *kiti MAS CV darbai*.

Moksleivių išvyka su dviračiais spalį 2020 m.

RŪPESČIAI IR VILTYS: STUDENTO IR SENDRAUGIO PASIKALBĖJIMAS

Gilius ir Vainis Aleksai

G: Man rūpi, kad mes, ateitininkai, kurie turime potencialą paveikti platesnę lietuvių ir mūsų gyvenamo krašto visuomenę, nepasidarytume uždari, ne tik rūpintumiesi savimi ar tik mūsų organizacija. Ateitininkija buvo sukurta, kad atsispirti nuo krikščionybės priešų. Ir ne tik atsispirti, bet būti pasauliečiais, kurie apaštalauja. O dabar, man rodos, daug kas nejaučia, kad gali savo tikėjimą skleisti. Gal dėl to, kad nenori užgauti kitus, ar gal, kad patys nejaučia, jog gali atsakyti į klausimus apie katalikybę. Būdamas universiteto valgykloje vieną dieną mačiau studentą, kuris persižegnojo prieš valgį. Tai paveikė ir įkvėpė mane labiau viešinti savo tikėjimą.

V: Man džiugu, nes matosi kaip tavyje veikia idealo siekimas! Mano didysis rūpestis yra naujas mūsų bendravimo su kitais visuomenėje aštrumas. Rūpi, kad patys ateitininkai irgi neskiltų. Būtų gaila, nes, kaip sakai, ateitininkai, ypač, kai mes palaikome vienas kitą, gali ruošti mus nešti Jėzaus meilę į pasaulį. Tik neseniai popiežius Pranciškus paskatino katalikus „išeiti iš savęs ir susitikti (angliškai „encounter“) kitus“ – ieškoti Dievo tame, kuris skirtingas nuo manęs. Man ta mintis labai padeda šiomis dienomis, kai mes visi esame linke pabrėžti skirtumus. Taip pat padeda Ateitininkų federacijos misija, kuri prie katalikiško ir patriotiško ugdymo skatina auklėti jaunimą, kuris žvelgtų į pasaulį „jautria širdimi“.

G: Manau, kad gerai išauklėti krikščionys savaime bus „jautrios širdies.“ Bet man kyla klausimas, kiek tų švelnių širdžių išliks be krikščionybės? Mūsų pareiga yra kurti krikščionišką atmosferą ne tik sau, bet ir visuomenėje, net tarp tų, kurie nėra krikščionys. Krikščionybė pasaulyje gali daug gero padaryti visiems žmonėms, ne tik krikščionims. Bet jeigu mūsų pačių tikėjimas silpnėja, yra pavojus, kad tos vertybės, kurias visuomenė kol kas dar vertina, vertybės, kaip pagarba kitiems, dora, pasiaukojimas, gali pradėti atrodyti keistos ir nesvarbios. Jos gali dingti. Man atrodo, kad tai galbūt dabar ir vyksta.

V: Istoriškai galima matyti, kaip krikščionybė įpinta vakarų pasaulio visuomenėje. Jėzaus dėmesys atstumtiesiems įtakojo šiuolaikinės visuomenės asmens teisių sampratą. Vienas ypatingas pokytis mūsų pasaulyje dėl kelionių ar migracijos (fiziškai ir internetu) yra bendravimas tarp skirtingų tikėjimų. Dar prieš šimtą metų dauguma žmonių neturėjo progos susipažinti su kito tikėjimo žmogumi. O šiandien tenka mums klausti, kaip Dievas nori, kad mes bendrautume? Ar iš esmės krikščionybė yra konflikte su kitais tikėjimais? Ar, priešingai, ji yra šaltinis žmonijai, kuris parodys, kaip skirtingų pažiūrų žmonės gali bendrauti darniai?

G: Bus geriau bendrauti su kitais, jei žinosime, kas mes, kaip katalikai, esame. Kai kuriais atžvilgiais mūsų tikėjimas lengvai prieinamas. Pavyzdžiui, Jėzaus Kalno pamokslas kartu ir gera įžanga mūsų tikėjimui, ir tuo pačiu duoda mums idealą, kuriuo visą gyvenimą galime sekti. Tačiau, jeigu mes norime būti šventi, mes turime vis labiau stengtis geriau suprasti mūsų tikėjimą, kad neprarastume jo gilumo ir svarbos. Matome, iš PEW katalikų apklausos, kad daug mūsų tikėjimo svarbiausių dalykų yra arba nesuprantami, arba atmetami. Pavyzdžiui, žinome, kad daugelis katalikų netiki, jog Eucharistija yra Kristaus kūnas. Kiti argumentuoja, kad tai nėra mūsų tikėjimo esmė. Aš manau, kad kaip tik dabar svarbu suprasti, kas yra reikšmingiausia. Žinau, pavyzdžiui, kad Dovydaičiui buvo labai svarbi Eucharistijos adoracija. Jo „Trys pamatiniai klausimai“ buvo parašyti, kai jis jautė įkvėpimą po adoracijos.

Moksleiviai, studentai ir sendraugiai Ateitininkų namuose. Pasikalbėjimas 2020 m. sausio 18 d.

Nors ateitininkų tarpe yra gilesnis katalikybės suvokimas apskritai, tuo pat metu galima pastebėti, jog vyksta nutolimas nuo tikėjimo. Daug mano bendraamžių ateitininkų labai trokšta giliau suvokti šventų Mišių ir sakramentų prasmę. Žinau iš savo ir draugų patirties, kai stovyklose ar universitetuose susirenkame į adoraciją, mes visi kartu jaučiame ramybę. Iš vienos pusės, yra labai gražu. Iš kitos pusės, jaučiasi, kad mažai tesuprantame, ką reiškia adoracijos metu būti veidas į veidą su savo Atpirkėju. Jaučiasi, lyg kažkas nutrūko, perduodant katalikybę iš vienos kartos į kitą. Dėl to yra daug priežasčių, bet pagrindinė yra tai, kad pati visuomenė tapo mažiau krikščioniška, ar bent mažiau pripažįstanti krikščioniškas dorybes. Tokioje aplinkoje pasidaro sunkiau tapti susipratusių kataliku.

V: Dovydaitis buvo nepaprastai veiklus: mokytojas, rašytojas, signataras, gimnazijos direktorius, ateitininkų vadas, profesorius. Kaip jis pasiruošė tai veiklai? Per Eucharistiją. (Girnius, Pranas Dovydaitis, p. 373). Nors Dovydaičio pasiekimai dideli ir geri, jo akyse, jie nebūtų prasmingi, jeigu jie taip pat nebūtų šventi. Pasiekimai šventi ne jo paties dėka, bet Dievo, o tas šventumo šaltinis per Eucharistiją yra prieinamas kiekvienam žmogui, kuris to nori.

Tiems, kuriuos Dievas paliečia per Eucharistiją, vis tiek lieka klausimas, kaip Dievas nori, kad mes skleistume Dievo meilę, esančią mumyse, kitiems? Dovydaičio didelis įnašas ateitininkijai yra samprata, kad lietuviai pasauliečiai turėtų siekti šventumo tiek pat, kiek kunigai ir seselės vienuolės. Mes esame svarbi Bažnyčios dalis ir bandome įgyvendinti krikščionišką meilę savo šeimose, darbuose ir visuomeninėje veikloje.

Tokia Bažnyčios samprata, kad visi tikintieji yra jos nariai, stipriai veikė tarp pirmųjų krikščionių ir vėl mums per paskutinį šimtmetį. Tokioje aplinkoje bažnyčioje padaugėja balsų. Vieni rūpinasi, kad sunkiau Bažnyčiai irkluoti kartu. O kitiems atrodo sveika, ypač, kai galime girdėti iš tų, kurie ne visada buvo girdimi. Girdime daugiau iš moterų, iš katalikų ne Europoje, iš nepasiturinčių. Kai šv. Paulius matė, kaip Bažnyčia augo, jis reagavo į jos įvairėjimą: „Kaip kūnas yra vienas ir turi daug narių, o visi to vieno kūno nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus.“ (1 Kor 12, 12).

G: Bet šiomis dienomis, bažnyčioje ir visuomenėje daugiausia matome ne įvairumą, bet susiskaldymą. Man šioje aplinkoje daug vilčių kelia ateitininkai. Šiandien ir tarp ateitininkų iškyla nuomonių ir pažiūrų skirtumai politikos, kultūros ir tikėjimo srityse. Nepaisant to, mes, ateitininkai, mokame susieiti ir bendrauti draugiškai. Aš manau, tai yra Kristaus dėka. Kadangi mes ateitininkai sutinkame, kad Kristus yra mūsų centras, viskas įmanoma. Mūsų skirtingos pažiūros į kitus dalykus mūsų nesuskaldo. Žinoma, visi norime pakeisti dalykus visuomenėje, kurie, mūsų manymu, nėra geri. Tačiau, nors kovojame už gėrį, negalime leisti rūpesčiams užgošti mūsų tikėjimo. Mums reikia prisiminti džiaugtis, nes Kristus yra su mumis. Kol mes, kaip ateitininkai, laikome Kristų centre, net ir sunkumuose rasime gėrio.

V: Vienas iš gražiausių momentų per pastaruosius kelis metus buvo Stulginskio-Lipniūno moksleivių kuopos suruoštas pasikalbėjimas tarp moksleivių, studentų ir sendraugių. Suėjome į mažus ratelius pasidalinti ateitininkijos lūkesčiais. Tikrai, kaip sakai, jautėsi, kad amžiaus ir patirties skirtumai tarp mūsų nebuvo tokie svarbūs kaip mūsų pripažinimas, kad Kristus yra su mumis. O kitas žavingas momentas, sukėlęs panašias viltis apie ateitininkus buvo Lietuvoje vykę debatai tarp kandidatų dėl Ateitininkų federacijos pirmininko vietos. Abu kandidatai – Turonis ir Malinauskas – taip gražiai ir pagarbiai pasikalbėjo, pripažindami vienas kito skirtumus, ir parodydami, kaip stipriai jie remia ir gerbia vienas kitą. Buvo dramatiškai skirtinga nuo tuo metu vykstančių debatų dėl JAV prezidento rinkimų. Kokį skirtumą padaro, kai išsileidžiame Kristų ne tik į mūsų debatus, bet ir į visa, ką mes darome.

G: Taip, yra gerai turėti Kristų tarp mūsų. Su juo mes, ateitininkai, turime bandyti kurti atmosferą, kuri skatintų dorą platesnėje visuomenėje. Dabar ypač didelis pavojus visam jaunimui, ne tik krikščionims, būti paveiktiems moderniosios kultūros, kuri, rodos, skatina ydas vietoje taurumo, pasiaukojimo ar gėrio. Žinau, kad kiekviename amžiuje yra blogio ir gėrio, bet, atrodo, kad mūsų amžiuje blogis gali greičiau įtraukti jaunus žmones. Manau, kad ateitininkai turi svarbią rolę padėti tai pakeisti.

SENDRAUGIAI

KORP! GIEDRA Čikagos „Giedros“ veikla

Sendraugių centro valdybos pirmininkė Rasa Kasniūnienė džiaugiasi penkiais naujais įžodinininkais. Prie sendraugių prisijungė:

Viktutė Sušinskaitė-Tijūnėlienė,
Elenutė Harris,
Vilija Boguta,
Paulius Jurgutis,
Ramunė Žilinskienė.

Kai kurie įžodinininkai jau seniai dalyvauja ateitininkų veikloje, kiti prisidėjo pastaruoju metu. Tačiau visi vadovauja jaunesniems ateitininkams ir, kad būtų pajėgesni vadovai ir sektini pavyzdžiai, jie savanoriškai nusprendė pereiti įžodžio programą.

„Mūsų įžodžio grupelės nariai labai mėgo susirinkimus. Mes pastebėjome, kad buvome ištroškę kalbėtis ir diskutuoti apie ateitininkų idėjas ir savo krikščionišką tikėjimą. Mūsų diskusijos apie praeitį vedė mus į dabartį ir skatino kelti svarbius klausimus apie ateitį.

Esu labai dėkinga įžodinininkams, kad kartu galėjome dalintis mintimis apie svarbiausius gyvenimo klausimus. Vieni iš kitų sėmėmės stiprybės, rėmėme vieni kitus. Visi jaučiamės atnaujinti ir pasiruošę su ateitininkų idealais žengti pirmyn.“

Sendraugių centro valdyba:
Rasa Kasniūnienė, *pirmininkė*
Marius Kriaučiūnas
Andrius Rušėnas
Rita Rušėnas

Pandemijos laiku renginiai vyko nuotoliniu būdu. Lapkričio 22 d. buvo suruoštas kun. Alfonso Lipniūno paminėjimas. Šio renginio klausėsi JAV ir Lietuvoje gyvenantys lietuviai. Dalyvavo Lipniūno beatifikacijos bylos postulatorius kun. Vitalijus Kodis iš Lietuvos. Mykolas Daugirdas prisidėjo prie minėjimo su Kun. Lipniūno–prez. Stulginskio kuopos moksleiviais. Giedrininkės Irena Satkauskienė, Daiva Petersonaitė, Lionė Kazlauskaitė ir Rasa Kasniūnienė pristatė kunigo gyvenimą ir veiklą. Kviečiame apie minėjimą skaityti 2020 m. gruodžio 5 d. „Draugo“ numeryje.

Giedros premijai gauti buvo išrinkta Genovaitė Pundziuvienė.

Valdyba:

Šarūnė Braziulienė ir Rūta Kuncienė, *pirmininkės*
Lidija Ringienė, *vice pirmininkė*
Loreta Lagunavičienė, *sekretorė*
Rasa Tamošiūnienė, *iždininkė*
Giedrė Gillespie, *renginių vadovė*
Jolanta Kurpienė, *renginių reklamos vadovė*
Laima Garbonkienė, *„Giedros“ premijos reikalų vadovė*
Raminta Marchertienė, *ryšinininkė su Klivlando skyriumi*

ATEITININKAI DIEVO TARNAI IR TARNAITĖS

Dievo tarnaitė Adelė Diršytė
1909.04.15–1955.09.26
Mirė Chabarovske (Rusijos
Federacija).
Palaidojimo vieta nežinoma.

MALDA PRAŠANT ADELĘ DIRSYTĘ PASKELBTI PALAIMINTAJA

Visagali Viešpatie Dieve, Tikėjimo,
Vilties ir Išvermės šaltini!
Tu palaikai ir stiprini
pasitikinčius ir sekančius Tavimi.
Žiauriuose Sibiro lageriuose
daugelį metų stiprinai mokytoją
Adelę Diršytę, kad liktų ištikima
Tavo valiai ir būtų pamokančiu
pavyzdžiu artimui.
Viešpatie, suteik malonę, kad
Tavo tarnaitė, mokiusi žodžiu ir
savo gyvenimu, o tikėjimu
paliudijusi kankinystę, galėtų
tapti mūsų Užtarėja danguje.
Amen.

Imprimatur
+ Lionginas Virbalas SJ
Kauno arkivyskupas metropolitas
Apie patiriamas malones Dievo tarnaitės
Adelės Diršytės užtarimu kviečiama paliudyti raštu
ar žodžiu
kurija@kaunoarkivyskupija.lt, tel. (37) 40 90 26.
Beatifikacijos ir kanonizacijos bylos postulorius:
kun. Andrius Končius,
mob. +370 615 34 179
El. paštas: andriuskoncius@gmail.com
Vicepostulatoriai:
kun. Nerijus Pipiras: tel. +370 621 82277
El. paštas: nerijus05@yahoo.com
kun. Robertas Urbonavičius
Tel. +370 645 75512
El. paštas: robertasurbon@yahoo.com
Svetainė: <https://kaunoarkivyskupija.lt/asmenybes/>

Dievo tarnas kun. Alfonsas Lipniūnas
1905.03.12–1945.03.28
Mirė ir palaidotas Pucko kapinėse
(Lenkija).
1989 m. palaikai perkelti į Lietuvą,
kapas Panevėžio katedros šventoriuje.

MALDA PRAŠANT ALFONŠĄ LIPNIŪNĄ PASKELBTI PALAIMINTUOJU

Visagali, amžinasis Dieve,
Tu pašaukei į kunigystę
Alfonšą Lipniūną,
kad, gyvendamas ir kentėdamas,
jis liudytų Jėzaus Kristaus tiesą.
Šiandien kun. Alfonsas džiaugiasi
amžinąja Tavo garbe, o mes nuoširdžiai
prašom paskelbti jį Palaimintuoju.
Pasitikim Tavimi ir, kun. Alfonsui
užtariant, meldžiam – suteik mums malonių.
Amen.

Imprimatur
Panevėžio vyskupas
Linus Vodopjanovas OFM
2018 11 30, nr. 542/18
Apie malones, patirtas per Dievo tarno kun. Alfonso
Lipniūno užtarimą, prašome pranešti Panevėžio
vyskupijos kurijai:
Adresas: Upytės g. 3, Panevėžys.
El. paštas: kurija@paneveziovyskupija.lt.
Tel. (45) 43 51 56
Beatifikacijos ir kanonizacijos bylos postulorius:
kun. Vitalijus Kodys
El. paštas: v.kodys@inbox.lt
Svetainė: lipniunas.com

Dievo tarnas arkivyskupas
Mečislovas Reinis
1884.02.05–1953.11.08
Mirė Vladimiro kalėjime.
Palaidotas Vladimiro kapinėse
(Rusijos Federacija).
Kapo vieta nežinoma.

MALDA PRAŠANT MALONIŲ, UŽTARIANT ARKIVYSKUPUI MEČISLOVUI REINIUI

Dėkojame Tau, Visagali Dieve,
kad sunkiais tikėjimo persekiojimo
laikais davei mums garbingąjį
Arkivyskupą Mečislovą Reinį,
kankintą ir Dvasios vienybėje su
Tavo Sūnumi paaukojusį savo gyvybę
Vladimiro kalėjime. Jausdami savo
menkumą, mes lenkiamės prieš
Tave, didis Dieve, ir, šio Tavojo Tarno
užtarianti meldžiame
(paminėti savo prašymą) malonės.
Per Kristų, mūsų Viešpatį.
Amen.

Imprimatur † Juozas Tunaitis,
Vicarius Generalis
Vilnius 2008 03 14
Apie patirtas malones praneškite Beatifikacijos
bylos tribunolui:
Vilniaus arkivyskupijos kurija
Šventaragio 4,
01122 Vilnius
Beatifikacijos ir kanonizacijos bylos postulorius:
kun. Liudvikas Liutikevičius
Tel. +370 5 262 70 98, +370 5 212 36 53
Faksas +370 5 212 28 07
El. paštas: curia@vilmensis.lt
Svetainė:
[vilmensis.lt/apie-arkivyskupija/asmenybes/
dievo-tarnas-mecislovas-reinis/](http://vilmensis.lt/apie-arkivyskupija/asmenybes/dievo-tarnas-mecislovas-reinis/)

ILGIAUSIŲ METŲ ATEITIS

Prieš 110 metų, 1911 metų vasario mėnesį, išėjo pirmasis spausdintas „Ateities“ žurnalo numeris. Pirmasis „Ateities“ redaktorius Pranas Dovydaitis savo straipsniu „Trys pamatiniai klausimai“ mąstančiam jaunimui pravėrė duris į „plačiausios apimties idėjų rūmus.“ Linkime dabartiniam žurnalo vyriausiam redaktoriui Vytautui Raškauskui ir jo komandai toliau gražiai tęsti didelį ir kilnų darbą!

Daugiau informacijos apie „Ateities“ žurnalą ir pavyzdinius straipsnius galima matyti žurnalo svetainėje.

www.ateitiszurnalas.lt

Kviečiame kartu švęsti garbingą žurnalo jubiliejų jį prenumeruojant sau ir kitiems.

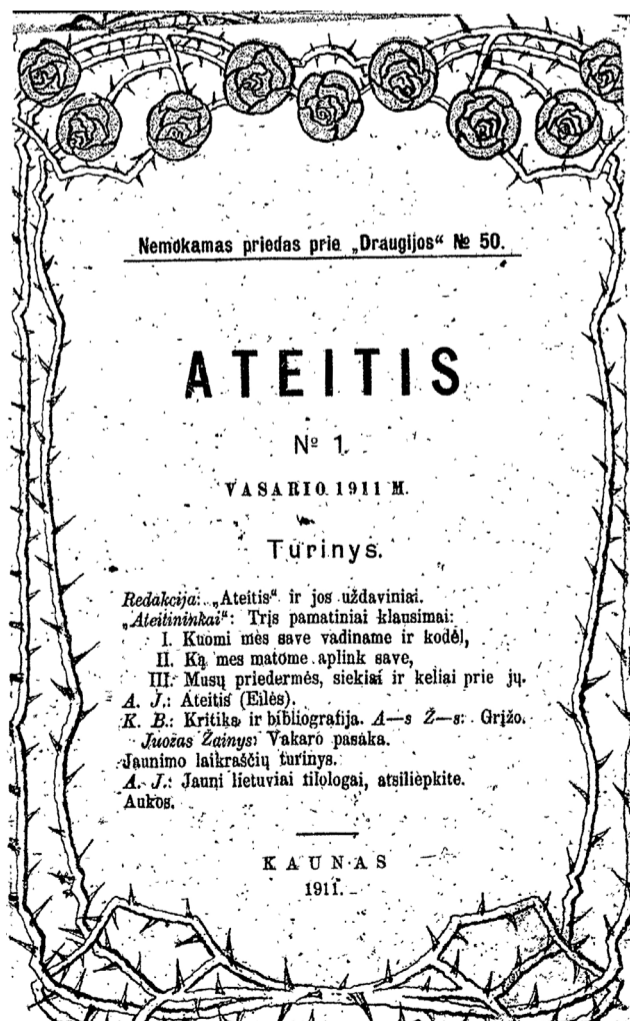
<https://www.ateitis.org/ateities-urnalo-prenumerata>

Tris pamatiniai klausimai.

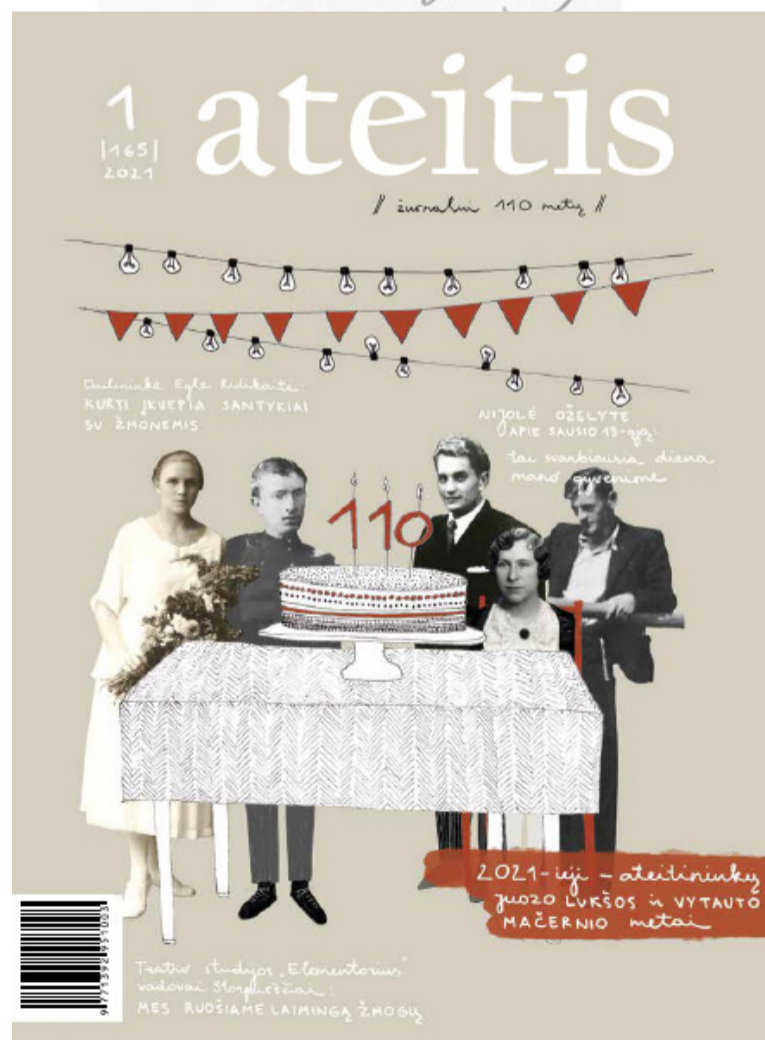
- I. Kuomi mes save vadiname ir kodėl?
- II. Ką mes matome aplink save?
- III. Mūsų priedermės, siekiai ir keliai prie jų

P. Dovydaitis

Pirmasis žurnalo numeris 1911 m.

2021 m. pirmas numeris.

BŪKIME „DRAUGO“ DRAUGAIS

Vida Kuprytė

yra „Draugo“ ateitininkų skyriaus redaktorė

„Draugo“ laikraštis jau daugiau kaip 70 metų draugauja su ateitininkais. 1950 m. birželio 8 d. „Drauge“ pasirodė pirmasis „Iš ateitininkų gyvenimo“ skyrius. Ligi šios dienos kas šeštadienį „Draugas“ dovanoja ateitininkams visą puslapį, kurį galime užpildyti kaip mes, ateitininkai, norime – savo veiklos aprašymais, nuotraukomis, kūryba, nuomonėmis ir skelbimais. Šis puslapis yra mūsų!

Kam reikia laikraščio?

Visi žinome, kad interneto amžiuje savo žinias galime paskleisti žaibišku greičiu. Gerai, kad ateitininkai naudojami „Facebook“, elektroniniu paštu, „Instagram“. Tai kam reikia laikraščio? Todėl, kad tas, kas parašyta laikraštyje, išlieka istorijai. Laikraštis užkonservuoja dabartį. Internetas šiuo atžvilgiu yra nepatikimas.

Kai prašau korespondencijų, dažnai pridedu sakinį: „Renginys, neparašytas spaudoje, lyg neįvykęs – jis dingęs istorijai“. Mūsų atmintis nepastovi ir, be to, prisiminimai dingsta su kiekvieno ateitininko mirtimi. „Draugas“ yra mūsų laikų metraštininkas, o jo ateitininkų skyrius yra tapęs didžiausiu, geriausiai sutvarkytu Šiaurės Amerikos ateitininkų veiklos archyvu. Jis, sakyčiau, net pranoksta „Ateities“ žurnalą, kuris šiomis dienomis nebespausdina straipsnių apie iševijojus ateitininkų veiklą.

Kviečiame prenumeruoti ir remti „Draugą“

Mums turėtų nuostabą kelti, kad „Draugas“, leidžiamas be perstojo nuo 1909 metų, ne tik gyvuoja, bet sumanių redaktorių dėka vystosi į vis gražesnę ir įdomesnę leidinį. Jis yra lietuvių tautos turtas ir ateitininkų draugas. Remkime jį. Prenumeruokime, rašykime straipsnius, dalinkimės savo veikla, kūryba, nuotraukomis, bendraukime su „Draugo“ redakcija. Lai „Draugas“ ir jo kassavaitinis „Ateitininkų skyrius“ aplanko kiekvieno ateitininko pašto dėžutę.

6

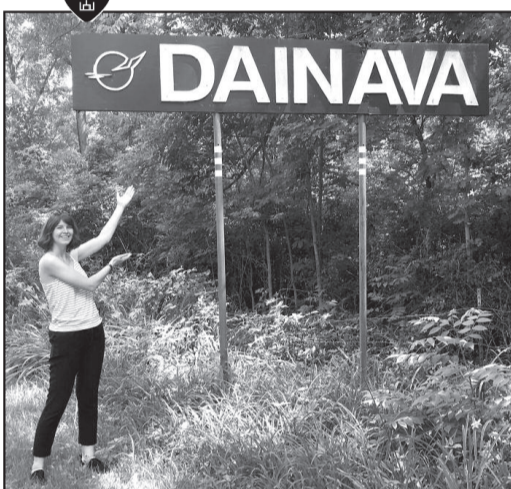
2019 RUGPJŪČIO 10 D., ŠEŠTADIENIS

DRAUGAS

Redaktorė Vida Kuprytė • El. paštas: draugasateitis@gmail.com

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Ateitininkų federacijos generalinė sekretorė Lauryna Jodko kviečia visus – ateitininkus ir ne ateitininkus – į Studijų savaitgalį Dainavoje, rugpjūčio 30 – rugsėjo 2 d.
D. Cvyienės nuotr.

„Ateitis“ nr. 5 ateitį regi Tėvynės laimingą

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Jau kurį laiką kiekvienas žurnalo numeris pradėdamas „viršelio istorija“. Šį kartą per aštuonis puslapius su šešiomis nuotraukomis Goda Malinauskaitė kalbasi su Luka ir Alminu Sinevičiais apie Lietuvą, kaip perspektyvią valstybę. Jeigu daugiau atsirasitų tokių, kaip ši saimi pora, tai Tėvynės ateitis tikrai būtų laiminga. Vytautas Markūnas, SDB, aiškina, kaip jos gali būti ant žemės, o širdis danguje. Miglė Viseigaitė duoda patarimų pamilti save.

Kostas Bilūnas rašo apie Naujamiesčio bažnyčios istoriją. Tai ne mano krikšto bažnyčia prie Panevėžio, bet bažnyčia Vilniaus Naujamiesčio rajone. Prisiminimų skyrelyje pristatomas Juozas Gvazdautskas, Nepriklausomybės kovų dalyvis. O ekspediciją į mirštancius kaimus Lietuvoje aprašo Karolina Sadauskaitė. Martynas Darškus aiškina, ko bijo robotų kūrėjai.

Godą Kotryną Užpelkytę pristato Moksleivių ateitininkų sąjungos „idėjų festivalį“, vykusį Kaišiadoryse, ir atskleidžia, kas moksleiviams yra svarbiausia. Linas Braukyla rašo apie Focus misionierius, kurie pasaulį keičia draugyste ir bendruomeniškumu. Ignas Stanevičius buvo sveičiuose pas Mūnsterio korporantus Vokietijoje ir apie tai dalijasi patirtimi. Kristina Zamarytė-Sakavičienė nagrinėja, koks yra Prezidento institucijos teisinis statusas. Jai į pagalbą ateina Vilniaus universiteto Teisės fakulteto docentas dr. Vaidotas Vaičiaitis.

Audris Narbutas kalba apie svarbą politiką atnaujinti Kristuje, o Karolina Šiaulytė pristato Paryžiaus pasaulį su prabanga ir vargais. Šio numerio užsklandai Ramunė Kubiliūtė skaitytojams pristato Dainavos jaunimo stovyklos atsinaujinimą. Dvasioje stovykla visada nauja ir energinga, bet jos pastatai sensta ir jiems reikia remontų bei pagerinimų. Jai čia į talką su reikiama informacija ateina Dainavos tarybos narys tėvas Lukas Laniauskas SJ. Išvardijami šiemet jau atlikti darbai, aiškinama, kaip finansuojami remontai ir primenama, kad toliau tebesitęsia lėšų telkimo vėjus, kad Dainava švęstų tų ateityje.

Piligriminės kelionės į Šventąją Žemę

Korp! Giedra kviečia visus į vakaronę ketvirtadienį, rugpjūčio 22 d., Ateitininkų namuose Lemonte. Kelios Pal. Jurgio Matulaičio misijos organizuojamos piligriminės kelionės į Šventąją Žemę dalyvės pasidalins išpuodžiais. Pradžią 7 val. v.

PALYDĖKIME VASARĄ DAINAVOJE

Š. Amerikos ateitininkų Studijų savaitgalis rugpjūčio 30 d. – rugsėjo 2 d.

Kun. Gediminas Jankūnas

Misija Sibiras dalyvė Marija Cvyaitė

Prisiminsime a.a. dr. Augustina Idzelj

dr. Darius Furmonavičius

PROGRAMA

Pentadienis, rugpjūčio 30 d.

Atvykstama po 6 val. v.

Vakaro programa: filmas ir pabėdavimas

Šeštadienis, rugpjūčio 31 d.

8:45 Programos atidarymas

9:00 Ateitininkų federacijos Generalinės sekretorės Laurynos Jodko sveikinimas

9:30 Kun. Gediminas Jankūnas: „Katalikų Bažnyčios aktualumas keitimosi pramonės revoliucijos kontekste“

11:00 Marija Cvyaitė: „Pergvenus 2019 m. Misiją Sibiras“

Pietūs ir laisvalaikis

14:00 A. a. dr. Augustina Idzelj prisiminsime simpoziumą, kuriame dalyvavo dr. Ona Daudgirdienė, dr. Arvydas Paulikas, dr. Viktoras Štarkas ir dr. Algis Norvilas.

16:00 Darius Furmonavičius: „Sąjūdžio taiki revoliucija“

17:30 Šv. Mišios

Vakarienė

20:00 Vakaras su Gabriele Vilkičkite ir Gintare Ruggjūtis

Sekmadienis, rugsėjo 1 d.

9:30 Vilius Žalpis: „Lietuviško paveldo tvarkymas Amerikoje“

11:00 Kun. Vitalijus Kodis: „Kun. Alfonso Lipniūno, ateitininko, šventumo kelias“

Pietūs ir laisvalaikis

14:00 Gerasilda Peinytė: „Adelės Diršytės beabifikacijos byla ir jos maldaknygės originalo paieška“

15:00 Šv. Mišios

16:00 - 19:00 Ateitininkų narių susirinkimas

Vakarienė

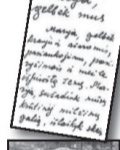
20:00 Linksmas ekspromtu

Pirmadienis, rugsėjo 2 d.

Pusryčiai / Stovykla paliekama prieš 12 val.

Kun. Vitalijus Kodis

Vilius Žalpis

Gabriele Vilkičkite

Gintarė Ruggjūtis

RINKIMAI 2019

Kviečiame kandidatuoti į ŠAA tarybą

Šių metų Studijų savaitgalį, sekmadienį, rugsėjo 1 d., vyks rinkimais Šiaurės Amerikos ateitininkų narių susirinkimas. Leškoma ateitininkų, kurie norėtų tapti Šiaurės Amerikos ateitininkų tarybos (ŠAAT) nariais, o ypač laukiame prisistatant tų, kurie ryžtųsi užimti tarybos pirmininko, valdybos pirmininko, išdinko ir dvasios vadovo pareigas.

Registruokitės rašydami Romai Kuprienei
el. paštu: mamaroma@gmail.com

Norint papildomos informacijos, užsiregistruoti savaitgaliai arba pristatyti savo ar kito kandidatūrą į ŠAA tarybą, prašome kreiptis į Romą Kuprienę (mamaroma@gmail.com) arba Tomą Girnių (tomagirnius@gmail.com)

Aplankykite draugas.org. Ten rasite informaciją, kaip „Draugą“ užsiprenumeruoti. Ten rasite ir 112 metų apimantį suskaitmenintą „Draugų“ archyvą, kuriame telpa ir 70 metų ateitininkų veiklos Amerikoje archyvas.

ATEITININKŲ ŠALPOS FONDAS

Ateitininkų šalpos fondas yra savarankiškai veikiantis vienetas, kuris JAV federalinėje teisinėje sistemoje užsiregistruotas kaip „ATEITIS RELIEF FUND“. Tai – nepelno siekiantis privatus fondas, kurio tikslas yra sutelkti lėšas, skirtas remti ateitininkų veiklą ir lietuvių katalikiško jaunimo auklėjimą. Tuo būdu fondas liudija Kristų ne tik žodžiais, bet ir teikdamas konkrečią finansinę pagalbą. Ši pinigine šalpa yra dalijama pagal gautus prašymus, išpildžius dotacijos formą, randamą www.ateitis.org. Kviečiame apsilankyti

mūsų svetainėje ir sužinoti apie visus projektus, kuriuos mes esame parėmę.

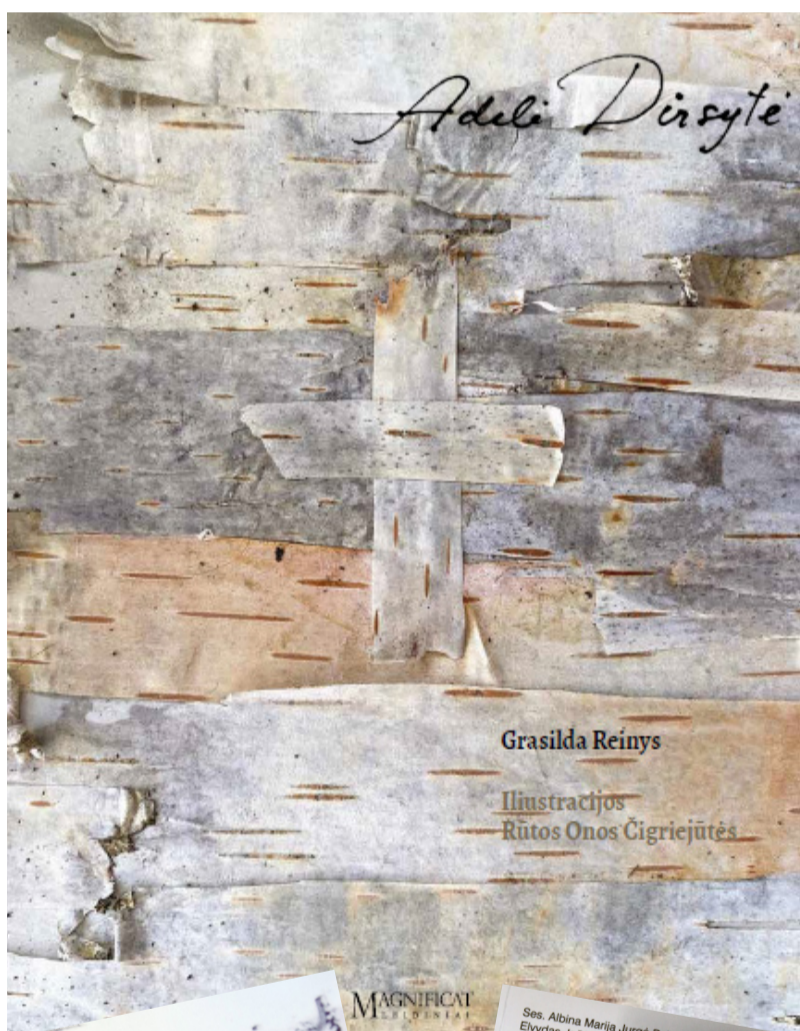
Pandemijos metu mes toliau remiame ateitininkų skyrių „Draugo“ laikraštyje. Grasilda Reinytė parašė jaunimui skirtą knygą apie Adelę Dirsytę, kurią išleido „Magnificat“ leidykla Lietuvoje.

Šiomis dienomis esame užsiangažavę finansiškai padengti visų „Ateities“ numerių, išleistų nuo 1911 metų, suskaitmeninimą.

Kviečiame investuoti į mūsų ateitį aukojant Ateitininkų šalpos fondui.

Dr. Petras V. Kisielius
tarybos pirmininkas
Audrius Rušėnas
valdybos pirmininkas
Viktoras Kaufmanas
įždininkas
Dr. Dalia Sadauskienė
protokolų sekretorė
Vida Kuprytė
spaudos atstovė
Laima Aleksienė
Dr. Palmira Janušonis Westholm
Andrius Kubilius
Gytis Mikulionis

NAUJI LEIDINIAI

Žmogau,
Tu turi veikti aplinkynes, o
ne jos Tave. Tau Dievas
pavedė puošt Žemę, o ne ją
bjauroti.
Žmogau,
koks Tu esi didis, koks
brangus, ar tu jauti?

Šio žiniaraščio kolektyvas: Daina Čyviene, Grasilda Reinytė ir Vainis Aleksa (ŠAAT nariai), Birutė Norvaišaitė O'Brien, Saulius Kubilius ir Vida Kuprytė (draugai).